

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 28P/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202359
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Gašparová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225202359.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. F., X.. XX.XX.XXXX, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: H. C. F., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXXX/XA, L. a otca: H. F., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, L., štátny občan Turecka, zastúpený: doc. JUDr. Lila Bronislava Pavelková, PhD., advokátka so sídlom Čajkovského 7, Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Matka je povinná vydať otcovi jeden cestovný pas maloletého V. F., X.. XX.XX.XXXX.

II. Vo zvyšku súd návrh zamietá

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.07.2025, sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil matke maloletého povinnosť vydať otcovi jeden pas maloletého V., odovzdať maloletého syna otcovi v období od 24.8.2025 od 9.00 hod. do 3.9.2025 do 19.00 hod. za účelom krátkodobého vycestovania do V. republiky a tiež, aby súd uložil matke povinnosť nahradiť otcovi trovy konania o vydanie neodkladného opatrenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. Otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že rodičia mal. V. boli manželia. Ich manželstvo zaniklo rozvodom manželstva na základe rozsudku Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 28P/56/2024-140 zo dňa 15.10.2024. V konaní uzavreli rodičia rodičovskú dohodu, ktorou bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Táto dohoda o striedavej starostlivosti sa aj v súčasnosti realizuje. Avšak text rodičovskej dohody je omnoho širší, než len výrok súdneho rozhodnutia, ktoré poňalo z dohody do výrokovej časti len základné otázky, ktoré určuje zákon o rodine (zverenie a intervaly striedania, výživné, zastupovanie a správu majetku). Ostatné otázky, upravené v rodičovskej dohode, zostali súdom neschválené. Sú teda platné, ale nie sú vykonateľné. Rodičovskú dohodu rodičia uzavreli dňa 10.9.2024, teda od jej uzavretia neuplynul ani rok. Matka maloletého v článku VII. Bode 3 dohody deklarovala, že ju uzatvára slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne v záujme maloletého syna tak, aby bol jeho riadny vývin zabezpečený v najväčšej možnej miere. Tiež v článku V. Bode 4 dohody spoločne s otcom maloletého deklarovali (a matka vyjadrila súhlas), že bude podporovať stretávanie sa maloletého s jeho rodinou a to tak slovenskou, ako aj tureckou. Zaviazala sa podporiť návštevu rodiny maloletého v V. pravidelne jedno až dvojtýždňovými pobytmi maximálne 2 x ročne - vždy po Novom roku a počas letných prázdnin od augusta 2025. Tento režim bol dohodnutý do nástupu maloletého na 1. stupeň základnej školy, kedy matka súhlasila s tým, že potom môže cestovať do V. za svojou rodinou častejšie, resp. na dlhšie obdobie. Otec počítal s tým, že je dohodnuté, že v auguste 2025 môže s maloletým synom navštíviť svoju rodinu v V., ako sa s matkou dohodli. V citovanom článku V bod 4 rodičovskej dohody matka podmienila vycestovanie maloletého do V. jeho zdravotným a psychickým stavom, ako aj jeho vôľou. Následne hneď po rozvode začala robiť kroky smerujúce k tomu, aby zabránila

jeho akémukoľvek vycestovaníu za rodinou do V. a pravdepodobne aj aby mohla zrušiť striedavú osobnú starostlivosť. Je zjavné, že jej cieľom bolo uzavrieť rýchlo rozvod (chcela si kúpiť byt v G., čo dokazuje aj jej výpoveď pred znalkyňou, ktorú oslovila) a následne mala v pláne spochybniť striedavú osobnú starostlivosť s odkazom na fakt, že maloletému "neprospieva". Kroky veľmi systematicky robí jeden za druhým, namiesto aby skutočne dodržala to, čo v rodičovskej dohode deklarovala, že chápe - čo je skutočným najlepším záujmom dieťaťa. Ignoruje medzinárodné výskumy; ignoruje práva dieťaťa; ignoruje dohovory, ktoré tieto práva garantujú tak dieťaťu, ako aj druhému rodičovi; dokonca sa podľa všetkého nezastaví pri presadzovaní svojej vôle ohrožovaním dieťaťa; prenáša zodpovednosť za svoje rozhodnutia na štát (ona sa zosobášila s cudzincom, s občanom V. republiky, ona sa rozhodla mať s ním dieťa) a teda nemôže žiadať, aby štát bránil riadnemu výkonu jeho rodičovských práv, s ktorým ešte aj ona sama pred pár mesiacmi dobrovoľne súhlasila. Správanie matky dieťaťa pôsobí extrémne nezrelo a bezohľadne. Tiež už preukázala, že presne takto aj volí prostriedky, ktorými presadzuje svoje zámery. Nešťítala sa klamať a obviňovať druhého rodiča nepravdivo z vecí, ktoré neurobil (fyzické násilie) a posledné čo otec zistil je, že matka týmto spôsobom už dlhodobo pôsobí aj na maloletého syna. Zistil, že syn rozpráva svojmu kamarátovi U. v škôlke, že tato robil mame zle.. napríklad že otec prenasledoval mamu s ostrým nožom. Keďže toto nie je pravda, opýtal sa maloletého, prečo tieto veci rozpráva kamarátovi, keď sa to nikdy nestalo. Synova odpoveď bola šokujúca a veľmi vážna (s ohľadom na jeho budúcu riadnu výchovu): Povedal, že mamina mu to hovorí, odkedy mal tri roky.. (tak on vyjadruje veľmi dlhú dobu). Otec si synove "vysvetlenie" preventívne nahral, keďže by mu tieto tvrdenia mohli privodiť v budúcnosti trestné stíhanie. Že veci, ktoré maloletý rozpráva kamarátovi, nie sú pravdou, asi najlepšie preukazuje znalecký posudok J.. U. V., z ktorého vyplynul rovnako kvalitný vzťah maloletého k matke, ako k otcovi. S otcom sa mu zjavne spájajú len pekné zážitky. A rovnako dobrý vzťah konštatovala aj terapeutka otca, keď videla interakciu medzi synom a otcom. K správaniu, ktoré označil ako nezrelé a bezohľadné, patrí napríklad aj výslovné klamstvo matky, ktoré jej právny zástupca uviedol v ich návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým ešte pred rozvodom matka žiadala, aby súd zakázal otcovi vycestovať do zahraničia s maloletým synom. Doslova tam pán doktor napísal toto: Matka maloletého má dôvodné obavy, že ak otca opustí bez patričných opatrení vyprovokuje ho ku konaniu, ktoré môže ohroziť bezpečnosť maloletého ako i jej vlastnú, pričom najväčšiu obavu má z úteku otca spolu s maloletým do V.. Otec maloletého matku pri jednej hádke dokonca fyzicky napadol, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie, pričom matka zo strachu z otca uviedla, že ju kopol syn a nie manžel. Matku kopol skutočne syn, ako to lekárovi uviedla. Otec bol ešte ten, kto ju odviezol k lekárovi, keď sa necítila ani po niekoľkých dňoch v poriadku. Z "vd'aky" za slušnosť a pomoc, matka súdu uvedie, že ju kopol otec dieťaťa - veď je to také jednoduché. Je to muž, je to V., každý jej uverí. Keď sa to otec z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dozvedel, v šoku sa matky cez sms opýtal, čo toto znamená. Že ju nikdy nekopol ani nenapadol. Prečo klame. Matka mu odpovedala, že to nepovedala, že neklamala, že ju otec desil na dennej báze, právnik to tak napísal a nakoniec z nej vyšla pravda, že tiež povedala právnikovi, aby to nepísal takto. Faktom zo života tejto rodiny je, že to bola matka, ktorá opakovane otca fyzicky napádala. Búchala do neho päšťami a sácala ho. Doslova zneužívala fakt, že je žena a on je muž a ešte aj cudzinec. Jej šanca uspieť s obvineniami o domácom násilí je oveľa vyššia ako jeho. Musel sa veľmi ovládať, aby nechal so sebou takto zaobchádzať (to by sa musel každý človek bez ohľadu na pohlavie alebo štátnu príslušnosť), v tom zmysle jej aj povedal, aby zostala sedieť (a znova ho nenapadla), lebo jej môže ublížiť. Ďalším krokom matky, ktorý dokazuje jej nesprávne správanie, bolo podanie návrhu na neodkladné opatrenie dňa 12.2.2024, ktorým žiadala otcovi zakázať vycestovanie. Otec je štátnym občanom V., to je pravda. Žije a pracuje ale 15 rokov na Slovensku, tu sa s matkou maloletého aj zoznámil, tu sa aj zosobášili. Tento návrh na vydanie neodkladného opatrenia bol plný nepravd, ktorými sa matka snažila navodiť dojem ohrozenia svojej a synovej bezpečnosti v dôsledku nevypočítateľného agresívneho správania otca, ako aj v dôsledku krokov, ktoré sa nikdy nestali (napríklad, že otec už kúpil letenky pre seba a maloletého na let do V.). Mestský súd jej vyhovel a návrh vydal, avšak Krajský súd Trnava správne konštatoval, že matka nedoložila jediný dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia osvedčila. Všetko, čo jej právny zástupca vtedy popísal, boli len tvrdenia, ktoré sa v ničom nezakladali na pravde. A bol ich plný návrh a boli spôsobilé vážne poškodiť povest' otca, jeho dobré meno a ohroziť výkon jeho rodičovských práv. Najlepším dôkazom "miery ich pravdivosti" je fakt, že pol roka nato matka s takýmto otcom - podľa nej agresívnym násilníkom, ktorý sa vyhrážal zabitím jej, dieťaťu, jej matke.. a mnohým ďalšími hrozivými vecami pokojne uzavrie rodičovskú dohodou o striedavej osobnej starostlivosti. Tu asi neexistuje nič, čo by trebalo súdu dodať. Ničiť a osočovať druhého rodiča (obzvlášť pred dieťaťom) nikdy nebude zrelý dospelý rodič, chápaný význam a zmysel každého z rodičov pre život dieťaťa. Je úplne zjavné, že matka maloletého sa rozhodla byť jediným preferenčným rodičom a to aj za cenu destabilizácie psychiky maloletého syna, ktorú už (podľa znaleckého posudku J.. V.) zrejme čiastočne aj dosiahla.

Ťažko si predstaviť ani nie 5 ročné dieťa, ktorému milovaná mama rozpráva, že ju jeho milovaný otec naháňal s ostrým nožom, alebo že ho unesie a nikdy maminku neuvidí. Dieťa, milujúce oboch rodičov sa týmto logicky dostáva do psychickej nepohody. Ide o nepriame ovplyvňovanie dieťaťa za účelom vyvolania konfliktu loajality. Je to neprípustné správanie, ťažko poškodzujúce psychiku dieťaťa ešte aj v prípade, ak to pravda je. Nieto, keď to pravda nie je. U dieťaťa vedie k psychickému utrpeniu a vážnym poškodeniam. Matka si pravdepodobne svoje škodlivé správanie ani neuvedomuje. Horšie bude, ak to čo robí, robí vedome a cielene. Potom je potrebné konať naozaj rýchlo a možno bude potrebné zvážiť aj prezverenie dieťaťa do starostlivosti otca ako rodiča, ktorý lepšie (zatiaľ bez vád) rešpektuje "najlepší záujem dieťaťa". Od februára 2025 matka robí všetko preto, aby sa rodičovská dohoda v časti vycestovania maloletého s otcom do cudziny nerealizovala. Najprv odmietla ísť s otcom na tureckú ambasádu požiadať o vydanie pasu pre maloletého. Hoci je aj turecký štátny občan, nemá turecký pas. Zobrala k sebe doklady dieťaťa, zobrala si nielenže slovenský pas, ktorý už mal maloletý vybavený, ale aj druhý slovenský pas, ktorý zákon umožňuje vybaviť pre dieťa práve preto, aby každý z rodičov mal jeden pas a nebol "rukojemníkom" vôle druhého rodiča. Otec ani nevedel, že matka druhý pas (ktorý mal držať on) vybavila a má ho. Objednal sa do klientskeho centra so synom po tom, čo matka neustále ignorovala jeho správy ohľadne vybavenia pasu za účelom dohodnutého vycestovania do V. v auguste 2025. Bol veľmi prekvapený, keď sa dostavil do klientskeho centra a zistil, že maloletý už má vystavené dva pasy a má ich matka. Príslušník PZ situáciu správne vyhodnotil, jeden pas bol zneplatnený a maloletému bol na žiadosť otca vystavený nový pas. Matka však okamžite išla na políciu, nahlásila tento pas ako stratený a dala si zase vystaviť nový, o čom otcovi napísala správu. Úplne absurdne pôsobí hodnotenie matky v správe, že "normálny" rodič sa stretne a porozpráva a dohodne. Presne toto od nej totiž otec mesiace žiadal ohľadne pasu. Ona všetky jeho pokusy buď ignorovala alebo odmietla a to napriek podpísanej rodičovskej dohode, kde súhlasila s vycestovaním. Za ten čas za jeho chrbtom dala maloletému pre seba vystaviť aj druhý pas, ktorý má držať otec ako druhý rodič. A ešte úplne pokojne poučuje otca o tom, čo by urobil "normálny" rodič. Otec jej len pravdivo odpísal, že nehral žiadne hry. On ju totiž kontinuálne mesiace žiadal, aby "s ním išla vybaviť na ambasádu turecký pas", "aby mu dala slovenský pas, ktorý dieťa má".. "aby chápala, že jeho rodičia chcú vidieť vnúča, lebo oni vycestovať nemôžu".. Nič z toho sa u nej nestretlo s pochopením, správa sa ako vlastníka dieťaťa a zneužíva slovenský právny poriadok na nezákonné konanie. Nikto nie je zodpovedný za to, koho si ona zvolila za otca dieťaťa. Jeho rovnocenné postavenie rodiča musí rešpektovať rovnako, ako právo maloletého syna garantované Dohovorom o právach dieťaťa poznať svoje korene, a to z oboch strán. Ak by mala záujem situáciu riešiť, mohla robiť pozitívne kroky - navrhnúť, že pôjde tiež, zostane niekde v okolí; komunikovať so starými rodičmi; pokúsiť sa o dohodu.. Otec matke nezačal jediný dôvod, aby si myslela, že "je akoukoľvek hrozbou" (nechal sa sácať a biť, len aby ho nemohla obviniť z domáceho násillia, čo aj tak urobila), žije a je zamestnaný 15 rokov na Slovensku (dokonca v rovnakej firme ako matka), má tu zabezpečené bývanie, má tu zdravotnú starostlivosť.. Na Slovensko prišiel dobrovoľne kvôli práci, až tu sa zoznámil s matkou dieťaťa a založili si rodinu. Pracovný pomer stále trvá, otec je tu usadený a nemá dôvod odchádzať nikam. Z čoho by v zahraničí žil na úteku? Nepochádza z rodiny, ktorá by žila v opustených častiach V.. Pritom V. je krajinou, ktorá plne rešpektuje Haagsky dohovor o civilnoprávných aspektoch únosov detí do cudziny. Právo dieťaťa poznať svoj pôvod nie je len formálnou záležitosťou, ale má hlboký vplyv na jeho psychický a sociálny vývoj. Umožňuje mu vytvoriť si zdravú identitu, pochopiť svoje korene a nadviazať vzťahy so svojou rodinou. Znamená to, že dieťa má právo vedieť, kto sú jeho biologickí rodičia a odkiaľ pochádza. Obaja biologickí rodičia. Toto právo je dôležité pre jeho identitu a celkový vývoj. Dohovor o právach dieťaťa, konkrétne článok 7, zdôrazňuje, že dieťa má právo na meno, štátnu príslušnosť a pokiaľ je to možné, aj právo poznať svojich rodičov a ich starostlivosť. Toto právo je ďalej rozvíjané v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Otec má zato, že platná rodičovská dohoda, ktorú matka s otcom dieťaťa uzavrela len pred niekoľkými mesiacmi, je pre rodičov záväzná. Neexistujú také okolnosti, ktoré by odôvodňovali "nevycestovanie", pretože - paradoxne - matka sa s maloletým synom do V. chcela vybrať. Nie však navštíviť rodinu otca a ukázať im vnúča, ale na krátku dovolenku. Otcovi ale vo výkone omnoho silnejšieho práva bráni (zachovávať väzby s biologickou rodinou) a bráni mu aj vo výkone práva, ktoré sama užíva (cestovať na dovolenku do zahraničia). Takéto správanie matky nemôže požívať právnu ochranu. Od uzavretia rodičovskej dohody k žiadnej zmene pomerov nedošlo. Správanie otca je príkladné. Dokonca - aby zvládol náročnú situáciu čo najviac v prospech maloletého syna - začal navštevovať psychológa. Keď sa teraz dozvedel, že matka dala bez jeho vedomia vypracovať znalecký posudok na syna (neprízvala ho k znaleckému skúmaniu ani mu nedala vedieť, že niečo také ide dať urobiť), požiadal psychologičku, s ktorou spolupracuje, o

podanie správy ohľadne ich stretnutí. Zároveň zorganizoval aj spoločné stretnutie s maloletým synom, aby mala psychologička možnosť sledovať ich pri interakcii. V psychologičkej správe sa uvádza: V. v prítomnosti otca komunikuje s pocitom bezpečia prirodzene o svojom rodinnom systéme, o oboch rodičoch bez známok napätia. V rámci hry je tvorivý a konštruktívny, emocionálne pozitívne ladený. Klient (otec) má dobré rozvinuté rodičovské kompetencie, zaujíma sa o vývin svojho dieťaťa a hľadá možnosti kooperácie s druhým rodičom... v rámci výchovy svojho syna vníma ako dôležité môcť mu sprostredkovať kontakt so starými rodičmi, rodinou a priblížiť mu kultúrne korene domoviny jeho predkov. Dokonca aj z posudku, ktorý dala vypracovať matka za otcovým chrbtom, je zrejmé, že maloletý V. má s otcom krásny vzťah, čo možno zistiť z hodnotenia použitých vyšetrovacích metód. Rodičia otca nemôžu vycestovať na Slovensko, lebo im to nebolo povolené. Matke maloletého je táto skutočnosť známa. Preto otec navrhuje súdu zohľadniť ako dôkaz aj toto jej správanie - matke je známe, že rodičia otca nemôžu objektívne prísť na Slovensko, otcovi všetkými (aj nezákonnými prostriedkami) bráni dieťa do V. zobrať, ale ona sama si presne tam s dieťaťom plánuje dovolenku - nie však navštíviť starých rodičov, aby dieťa videli - ale "na dovolenkový pobyt, ktorý V. prospeje". Toto je ďalší neklamný dôkaz o skutočných úmysloch matky, o jej myslení a prioritách. Ďalším dobrým dôkazom je, že kým otec začal sám dobrovoľne navštevovať psychologičku, aby vedel synovi pomôcť porozvodovú situáciu lepšie zvládnuť, matka zobrala dieťa na znalecké skúmanie, aby mala dôkaz na súd. Predtým, koncom februára 2025 otcovi povedala, že našla pre maloletého psychologičku na odporúčanie pediatra, ale keď sa na to otec u pediatra informoval, dozvedel sa, že to nie je pravda, že túto psychologičku vôbec nepozná. Následne sa však ani terapia u tejto psychologičky J.. O. zrejme nekonala a namiesto toho matka dala urobiť znalecký posudok na maloletého syna u PhDr. U. V.. Otec pritom ponúkal matke, že môžu spoločne navštíviť "jeho" psychologičku G.. G., alebo k nej môže chodiť maloletý, čo odmietla. O znaleckom skúmaní maloletého syna otec vôbec nevedel, inak by sa ho rád zúčastnil a výsledkom by mohol byť objektívny posudok.. To je vylúčené, keď psychológ vychádza výlučne z faktov, ako ich prezentuje jedna strana. Pokiaľ išlo o testové hodnotenie maloletého, tam sa objektívne ukázalo, že má veľmi pozitívny vzťah k obidvom rodičom. Z uvedeného je jednoznačné, že správanie matky vykazuje vady a bude potrebné nariadiť jej výchovné opatrenie. Nateraz však v prvom rade žiada zabezpečiť pre maloletého a otca možnosť osobnej blízkosti s rodinou v V. tak, ako je to dohodnuté v platnej rodičovskej dohode. Keďže však túto časť dohody súd neschválil výrokom rozsudku, nie je vykonateľná. Aby bolo možné vycestovať, nepotrebuje otec súhlas matky, pretože ten má, ale jej súčinnosť - aby prestala sabotovať držanie jedného pasu aj otcom dieťaťa a tiež, aby mu dieťa odovzdala podľa dohody v čase, keď budú mať kúpené letenky. Na ochranu týchto záujmov slúži neodkladné opatrenie. Jeho vydaním nadobudne dohoda rodičov v tejto časti vykonateľnosť a matka bude povinná ju rešpektovať. Tento cieľ sa nedá dosiahnuť inak, preto navrhuje, aby súd vydal navrhované neodkladné opatrenie vrátane povinnosti nahradiť trovy konania, nakoľko matka svojim nesprávnym správaním spôsobuje, že sa otec musí obrátiť na súd.

3. Na podporu svojich tvrdení otec predložil súdu Rozsudok Mestského súdu Bratislava II č.k. 28P/56/2024-140 zo dňa 15.10.2024, Rodičovskú dohodu zo dňa 10.09.2024, elektronickú komunikáciu rodičov maloletého, Znalecký posudok č. 30/2025 vypracovaný J.. U. V., znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie: klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, dopravná psychológia dňa 27.06.2025 na žiadosť matky maloletého, návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia vo veci zákazu vycestovanie maloletého do zahraničia, Uznesenie Mestského súdu Bratislava II č.k. 28P/22/2024-19 zo dňa 29.02.2024 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/58/2024-111 zo dňa 21.05.2024, Psychologickú správu R. - ambulancia klinickej psychológie, rodný list maloletého a lekársku správu z oftalmologického vyšetrenia matky maloletého zo dňa 09.01.2024.

4. Uznesením Mestského súdu Bratislava II, č.k. 28P/22/2024-19 zo dňa 29.02.2024 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi maloletého uložil zákaz vycestovať s maloletým V. mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu nahrádzajúceho súhlas otca. Voči tomuto rozhodnutiu podal otec maloletého odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave svojim uznesením č.k. 11CoP/58/2024-111 zo dňa 21.05.2024 tak, že zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2024.

5. Rozsudkom Mestského súdu Bratislava II, č.k. 28P/56/2024-140 zo dňa 15.10.2024 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého a zároveň schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských

práv a povinností na čas po rozvoze manželstva k maloletému dieťaťu, v zmysle ktorej bol maloletý V. F., X.. XX.XX.XXXX na čas po rozvoze manželstva zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať nasledovne:

- otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tie dni maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno, v stredu a piatok, odvedie maloletého do škôlky/školy) a v sobotu od 9:00 hod. do nedele 9:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok, stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá matke v sobotu do 18:30 hod..

- matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého s výnimkou školských prázdnin a sviatkov v každom párnom kalendárnom týždni v pondelok, stredu, piatok (vyzdvihne v pondelok a stredu maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno utorok a štvrtok odvedie maloletého do škôlky/školy). V piatok vyzdvihne maloletého zo škôlky/školy a odovzdá otcovi v sobotu o 9:00 hod. Matka bude v každom párnom kalendárnom týždni zabezpečovať osobnú starostlivosť v nedeľu od 9:00 hod. do pondelka 8:00 hod. (odvedie dieťa do škôlky/školy). Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť v každom nepárnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok (vyzdvihne v tie dni maloletého zo škôlky/školy a nasledujúce ráno v stredu a piatok, odvedie maloletého do škôlky/školy). A od soboty od 18:30 do pondelka 8:00 (odvedie maloletého do škôlky/školy).

Počas letných prázdnin bude osobnú starostlivosť v každom párnom roku zabezpečovať matka maloletého od 01.07. príslušného roka od 08:00 hod do 08.07. príslušného roka do 08:00 hod.; 15.07. príslušného roka od 08:00 hod do 22.07. príslušného roka do 08:00 hod.; 29.07. príslušného roka od 08:00 hod do 05.08. príslušného roka do 08:00 hod.; 12.08. príslušného roka od 08:00 hod do 19.08. príslušného roka do 08:00 hod.; a 26.08. príslušného roka od 08:00 hod do 01.09. príslušného roka do 08:00 hod.; a otec maloletého od 08.07. príslušného roka od 08:00 hod. do 15.07. príslušného roka do 08:00 hod.; od 22.07. príslušného roka od 08:00 hod. do 29.07. príslušného roka do 08:00 hod.; od 05.08. príslušného roka od 08:00 hod. do 12.08. príslušného roka do 08:00 hod.; od 19.08. príslušného roka od 08:00 hod. do 26.08. príslušného roka do 08:00 hod.; v každom nepárnom roku si rodičia dané týždne vymenia.

Obidvaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Výživné sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčilo. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.10.2024.

6. V súčasnosti sa na tunajšom súde vedie pod sp. zn. 28P/104/2025 aj konanie o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v ktorom sa matka domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je oprávnený sa s maloletým každý páry týždeň od štvrtku od 16.00 hod. do piatka do 18.30 hod. a každý nepáry týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.30 hod.. Styk otca s maloletým počas sviatkov a prázdnin ostáva podľa pôvodnej úpravy. Zároveň navrhuje, aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 600,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky a to od vykonateľnosti rozsudku. Totožnej zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi, ktorá by platila do právoplatného skončenia konania vo veci samej, sa matka domáha aj prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je na súde vedené pod sp. zn. 28P/103/2025. Tieto konania zatiaľ nie sú právoplatne skončené.

7. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčeného a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 360 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

14. Podľa § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého dočasne pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

15. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Preukázanie alebo osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná úprava (§ 326 ods. 1,2 CSP, § 329 ods. 1,2,3 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

17. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach starostlivosti súdu maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie má mať len dočasnú povahu a v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa.

18. V zmysle ustanovenia § 26 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 121 CMP, dohody i súdne rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností možno zmeniť, ak sa menia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre doterajšiu úpravu, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnou podmienkou pre zmenu

predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výkon rodičovských práv a povinností za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane rodičov alebo na strane maloletého dieťaťa, alebo objektívne- vývojom objektívnych okolností. Ide teda o výnimku zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, teda možnosť prelomenia prekážky *res iudicata* v prípade splnenia podmienky zmeny pomerov účastníkov relevantnej intenzity a tomu zodpovedajúcu potrebu porovnania tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi zistenými pri ostatnom rozhodnutí.

19. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vyhodnotiac vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný len čiastočne a to v časti odovzdania cestovného pasu otcovi. V zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona č. 647/2007 Z. z. o cestovných dokladoch, "občan môže byť držiteľom najviac dvoch platných cestovných dokladov rovnakého druhu okrem náhradného cestovného dokladu". Maloletému boli vydané 2 cestovne pasy, pričom obidva má v držbe matka. Otec tak nemá možnosť si ďalší cestovný pas vybaviť (keďže už boli vydané 2), neexistuje teda pre neho iná cesta, len tá , že jeden cestovný pas získa od matky. Na tento nerovnovážny stav, kedy obidva cestovné pasy má matka, neexistuje žiaden dôvod. Otec je rodič s rovnakými právami ako matka a rovnako ako matka si môže uplatniť právo na krátkodobé vycestovanie do zahraničia s maloletým bez potreby žiadať druhého rodiča o poskytnutie cestovného dokladu. V časti návrhu odovzdať maloletého, súd poukazuje na to, že podľa právoplatnej úpravy je maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, pričom počas letných prázdnin má byť maloletý v nepárnom kalendárnom roku, teda aj v roku 2025 s otcom od 01.07. príslušného roka od 08:00 hod do 08.07. príslušného roka do 08:00 hod.; 15.07. príslušného roka od 08:00 hod do 22.07. príslušného roka do 08:00 hod.; 29.07. príslušného roka od 08:00 hod do 05.08. príslušného roka do 08:00 hod.; 12.08. príslušného roka od 08:00 hod do 19.08. príslušného roka do 08:00 hod,; a 26.08. príslušného roka od 08:00 hod do 01.09. príslušného roka do 08:00 hod. Otec navrhuje odovzdať maloletého otcovi v čase od 24.8.2025 od 9.00 hod. do 3.9.2025 do 19.00 hod. Tento termín zasahuje do obdobia, kedy má byť maloletý v zmysle právoplatného rozhodnutia v starostlivosti matky. Otec správne poznamenal, že nepotrebuje na krátkodobé vycestovanie povolenie matky, mal by ju však o vycestovaní informovať. I keď je zo strany otca pochopiteľná snaha o zorganizovanie stretnutia maloletého so starými rodičmi a prehĺbovanie ich vzťahu, tento záujem mal však otec riešiť vo "svojom čase", teda v čase keď je maloletý v jeho osobnej starostlivosti. Súd nevidí naliehavú potrebu, ktorá by si vyžadovala okamžitý zásah súdu a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti odovzdania maloletého zamietol. Neodkladné opatrenie nemá slúžiť na úpravu všetkých vzťahov medzi účastníkmi, ale výlučne takých, ktorých riešenie neznesie odklad, zatiaľ čo komplexne budú vzťahy vyriešené až po skončení riadneho a úplného dokazovania v konaní vo veci samej. Zmena právoplatnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu si vyžaduje riadne dokazovanie a hlavne preukázanie zmeny pomerov v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím, pričom musí ísť o podstatnú zmenu pomerov. Nie je opodstatnené meniť už právoplatnú úpravu formou neodkladného opatrenia, nakoľko neodkladné opatrenie je potrebné nariadiť vtedy, ak je nevyhnutné dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv účastníkov konania, pričom okamžitý zásah súdu sa javí ako nevyhnutný. Na Mestskom súde Bratislava II sa vedie konanie o zmene zverenia maloletého. Vo veci samej budú obaja rodičia koordinátorom tunajšieho súdu pozvaní na informatívne stretnutie za účelom zistenia interdisciplinárnych možností riešenia rodičovského konfliktu tak, aby bol minimalizovaný jeho nežiaduci dopad na maloletého.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.